

GŁOS POLSKI

TYGODNIK UCHODŹSTWA POLSKIEGO W AFRYCE.

Registered at the G.P.O. as a newspaper.

Nr. 12. (25) - Rok II-gi

31 MARCA 1946 r.

GENA 50 cnt.

K. Chodzikiewicz

Niesplacony dług...

"Kto nie umie przetrwać kleski, ten nie jest wart zwycięstwa". Oto słowa Józefa Piłsudskiego. I mimowoli dzisiaj uprzytomniamy sobie, jak wielka prawda tkwi w tych słowach zmarłego Marszałka Polski.

Wiadomość o postanowieniu rozwiązania naszej armii, armii zwycięskiej, która tak walnie przyczyniła się do ostatecznego zwycięstwa nad Niemcami, armii która od początku tak dzielnie i wiernie walczyła przy boku Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych, napelniała nas wszystkich smutkiem i poczuciem niesprawiedliwości.

Bo jakże to, zwycięska sojusznicza armia polska nie może wrócić do swej własnej Ojczyzny, do swego Kraju, o którego niepodległość walczyła przez 6 lat wojny? Armia, której tak wiele najlepszych żołnierzy poległo na frontach w Polsce, Francji, Libii, Wielkiej Brytanii, Włoszech i Niemczech.

Czy dlatego, za te wierność sojusznicza, za wiare w ideały Karty Atlantycznej, za ofiary jakie poniosł nasz kraj cały, w nagrodę mamy narzucony rząd w Polsce, nie mający nic wspólnego z narodem polskim, rząd rządzący terrorem i wykonujący polecenia Moskwy?

Zbyt to wielka ofiara uczyniona z naszego kraju i narodu na rzecz interesów politycznych. Coż z tego, że rząd Wielkiej Brytanii zaofiarowuje gościny na swych terytoriach względnie ma zamiar ułatwić pobyt w innych państwach dla tych, którzy nie chcą wrócić do Kraju. To nie zmieni faktu, że Polska nie jest ani wolna ani niepodległa.

My nie pragniemy być poza krajem, pragniemy wszyscy wrócić do Polski by wziąć w najbardziej trudnych warunkach udział w odbudowie naszego zniszczonego kraju, ale pragniemy wrócić do prawdziwie wolnej i niepodległej Polski, która rządzić będzie rząd nie narzucony, ale rząd wybrany przez cały naród w prawdziwie wolnych i niefalszowanych wyborach.

Wiemy, że obecny, narzucony Polsce rząd, będący całkowicie pod wpływem rządu sowieckiego w wolnych wyborach nie przeprowadzi bo byłyby one wbrew intencji Rosji.

Walka rządu warszawskiego z Polskim Stronnictwem Ludowym w Polsce, a względnie z częścią tego, jedyne pozostałe niekomunistyczne stronnictwa, daje najlepszy obraz obecnej rzeczywistości w Polsce.

Postanowienie rządu brytyjskiego demobilizacji Armii Polskiej jest dla nas bolesne. Ale to przetrwać musimy, przypominając sobie słowa Józefa Piłsudskiego, że "Kto nie umie przetrwać kleski, nie jest wart zwycięstwa..."

W obecnej chwili musimy zachować jak największy spokój, równowagę i cierpliwość.

Demobilizacja Armii Polskiej nie jest sprawą jednego dnia, tygodnia, czy miesiąca. Wymagać będzie ona jeszcze dłuższego czasu. Przede wszystkim same przygotowania wymagają opracowania planów demobilizacyjnych które mogą być realizowane stopniowo. Ponadto Drugi Korpus we Włoszech czy Pierwsza Dywizja Pancerna w Niemczech muszą być uprzednio zastąpione przez wojska brytyjskie, co nie

jest rzeczą tak łatwą ani tak szybką.

Dzisiaj we Włoszech, Drugi Korpus nasz obejmuje swą administracją całe Włochy i są tam tylko bardzo nieliczne jednostki brytyjskie. Zastąpienie dzisiaj Drugiego Korpusu, który liczy około 110.000 żołnierzy nie jest łatwym problemem. Wiąże się z tym i sprawa uprzedniego wysłania do Włoch dywizji brytyjskich i sprawa transportu dla przewiezienia tak wielkiej ilości wojsk, sprawa wyżywienia. Przejęcia samej administracji we Włoszech przez wojska brytyjskie z rachunku wojsk polskich wymagać też będzie sporo czasu.

Trudno przewidzieć jak długo to potrwa, być może, że pół roku lub rok.

Nie tracmy więc nadziei i nie rozpaczajmy. Przez rok wiele rzeczy może się jeszcze zmienić. Ostatnie wypadki polityczne mogą jeszcze przynieść, może nawet w najbliższej przyszłości, szereg nieoczekiwanych zdarzeń.

W każdym razie nie ulega wątpliwości, że nad całym światem gromadzą się ciężkie chmury i napięcie pomiędzy Wielką Brytanią i Stanami Zjednoczonymi z jednej strony a Rosją z drugiej, wciąż rośnie.

Brytyjska opinia publiczna zaczyna powoli zdawać sobie sprawę z niebezpieczeństwa, grożącego ze strony Związku Sowieckiego. W tej sytuacji zarówno na prawicy jak i na lewicy rozlegają się coraz częstsze głosy o konieczności jak najściślej współpracy brytyjsko-amerykańskiej. Mowy Vandenberg'a i ministra Byrnes'a zostały powitane jako upragnio-

ne potwierdzenia tego, że Stany Zjednoczone nie opuszcza Wielkiej Brytanii i nie beda lagodziły Rosji Sowieckiej kosztem interesów brytyjskich. Sowiecka afery szpiegowska w Kanadzie wywolala duze wrazenie i przyczynila sie do dalszego oziebiaenia entuzjazmu w stosunku do Moskwy.

Rowniez stosunki miedzy rza-dem brytyjskim a rza-dem warszawskim wciaz sie oziebiaja i strona brytyjska przekonala sie, ze powodowane to jest dyrektywami Moskwy. Jednym z celow polityki sowieckiej jest calkowite izolowanie Polski od Zachodu i jak najwieksze zblizenie jej do Rosji. I tak np. noty rza-du warszawskiego przesyłane do Wielkiej Brytanii sa redagowane w bardzo ostrym tonie. W Polsce prowadzona jest przez rza-du warszawski bardzo silna propaganda antybrytyjska i anty-ame-rykanska.

Aby dac wyraz niezaleznej polskiej mysli politycznej na obczyźnie, powstala ostatnio w Londynie Rada Polskich Ugrupowan Politycznych. Do Rady naleza nastepujace ugrupowania: Stronnictwo Pracy, Stronnictwo Narodowe, Polska Partia Socjalistyczna, Stronnictwo Demokratyczne i Stronnictwo Ludowe "Wolnosc". Rada organizuje obecnie swoja przysla dzialalnosc. Niebawem powiekszona ona bedzie przez udzial reprezentantow roznych odlamow politycznych, przybylych w ostatnich miesiacach z Polski.

Jednym z waznych zadan w Polsce staje sie obecnie sprawa wyborow, ktorych termin nie zostal jeszcze oznaczony, ktore jednak wedlug nieoficjalnych zapowiedzi, maja sie odbyc w ciagu lata biezacego roku. W zwiazku z tym przypomniec nalezy, ze pan Prezydent R. P. Raczkiewicz w swoim

oredziu w dniu 29 czerwca 1945 r. oswiadczył, ze zlozy swoj mandat jedynie w rece nastepcy, wybranego na podstawie naprawde wolnych i nieskrepowanych wyborow.

O wolnych i nieskrepowanych wyborach w Polsce mowi rowniez deklaracja podpisana w Jalcie. Tymczasowy rza-du warszawski uzyskal uznanie ze strony Wielkiej Brytanii i Stanow Zjednoczonych tylko warunkowo, mianowicie na podstawie zobowiazania przeprowadzenia wolnych i nieskrepowanych wyborow. Zobaczymy jak te zobowiazania zostana dopilnowane przez rza-du Wielkiej Brytanii i Stanow Zjednoczonych.

Wydaje sie, ze ostatnie wypadki w Polsce, jak rozpetanie przez rza-du warszawski walki z Polskim Stronnictwem Ludowym i ataki na Mikolajczyka, ktory jest bezsprzecznie mezem zaufania rza-du brytyjskiego, przekonaly juz w wielkiej mierze rza-du brytyjski o wartosci zapewnien rza-du sowieckiego w czasie pertraktacji w Moskwie, o utworzenie t. zw. tymczasowego rza-du polskiego zlozonego z komunistow Komitetu lubelskiego i Mikolajczyka.

Dzis te sprawy staly sie zbyt jasne dla rza-du brytyjskiego sprawy, o ktore nas Polakow nie pytano wowczas wcale, narzucajac nam rza-du, z ktorym narod polski nie mial i nie ma nic wspolnego.

Dzis byly premier Churchill napewno zaluje swego posunecia, ze wymogl na pp Mikolajczyku i Stanczyku wstapienie do tymczasowego rza-du warszawskiego. Dzis p. Churchill inaczej mowi. Szkoda, ze o tym, czem wiedzilismy oddawna, na co legalny Rza-du Polski w Londynie daremnie otwieral oczy, wskazujac na rzeczywista

prawde, dzis p. Churchill dopiero poczal glosic swiatu, prawdy, o ktorych Rza-du Polski w Londynie i caly narod polski dawno juz wiedzial.

I to jest w tej ciezkiej naszej sytuacji naszym zwyciestwem, zwyciestwem prawdy nad zaklamaniem politycznym.

Oswiadczenia Churchilla odnosnie Rosji Sowieckiej daje dowod slusznego stanowiska legalnego Rza-du Polskiego, ktory broniac niepodleglosci i suwerenności państwa polskiego, bronil rownoczesnie wolnosc i niepodleglosci innych narodow.

Bledy polityki Churchilla miszcza sie. Miejmy nadzieje, ze teraz nastapi opamietanie. Nie jest wstydem przyznac sie do popelnionych bledow i to mamy za dobre Churchillowi. Ale samo przyznanie sie do bledow to malo, trzeba je naprawic poki czas, trzeba dzialac, bo niewola narodow Europy, to widmo nieszczescia i dla Wielkiej Brytanii.

A my, Polacy, pomimo rozczarowan, pomimo cierniowej nagrody za wierna walke w ciagu szesciu lat wojny, pragniemy nie kleski, ale zwyciestwa Wielkiej Brytanii, zwyciestwa, ktoreby dalo wszystkim ludom Europy prawdziwa wolnosc i niepodleglosc, zwyciestwo tych idealow, w imie ktorych Wielka Brytania weszla do wojny jako sojusznik Polski i wraz z legalnym Rza-dem Polskim w Londynie i Polska Armia, dzis demobilizowana, przetrwala najciszsze i najkrawsze chwile!

Polsce, ktora tak wiernie sluzyla sprawie sojuszniczej i poniosla tyle ofiar, nalezy sie inna nagroda. To nie laska, to dlug wobec Polski, ktory nie zostal dotad splacony.

Pod ochrona Moskwy walka z opozycja w Polsce

Rewizja dokonana przez warszawskie wladze bezpieczenstwa w lokalu Polskiego Stronnictwa Ludowego w Warszawie wywolala w calym kraju zywe zaniepokojenie. Jak wynika z wiadomosci nadchodzacych z Polski w okresie miedzy 5 a 15 marca b.r. agenci Radkiewicza arestowali w roznych czesciach

kraju ponad 7000 osob. Najwieksze nasilenie arestowan bylo w wojewodztwie kieleckim. W szesciu wiezieniach w Kielcach, Konskich, Opocznie, Radomiu, Jedrzejowie i Ostrowcu zamknieto okolo 1700 osob. W wojewodztwie rzeszowskim arestowano 1500 osob. Wladze bezpieczenstwa rozpowszechniaja

nieistotne pogloski o "reakcji wewnetrznej", ktora jakoby powstala przez wspolny front PSL z NSZ i jakimis zda sie legendarnymi oddzialami Armii Krajowej, ktore sie dotychczas nie ujawnily. Aby usprawiedliwic rewizje w lokalu PSL warszawskie ministerstwo bezpieczenstwa wydalo nastepujacy komunikat:

"11 marca b.r. na terenie całego kraju ukazała się masowo kolportowana nielegalna, anonimowa ulotka, zawierająca oszczerstwa i napasły na organa państwowe. W związku z tym, władze bezpieczeństwa zarządziły rewizję w siedzibie NKW-PSL i redakcji "Gazety Ludowej" w Alejach Jerozolimskich 85. Podczas rewizji znaleziono powielacz, na którym ulotka ta była odbijana i kilkadziesiąt egzemplarzy tej ulotki. Przesłuchana pracownica NKW, PSL Stanisława Gudowska zeznała, że ulotkę powieliła na polecenie sekretarza generalnego PSL, Wojcika i członka NKW, PSL Kaminskiego. Ponadto znaleziono w biurkach pracowników NKW PSL nielegalne wydawnictwo "Wolność i Niepodległość" i gryps z wzięcia w Wronkach od grupy więźniów zaszczepionych za działalność terrorystyczną. Podczas rewizji zatrzymano sześć osób, z których pięć po przesłuchaniu zwolniono".

Nazwisk aresztowanych komunikat nie podaje.

W londyńskim "The Times" z dnia 19 marca ukazała się depesza korespondenta warszawskiego tego z dziennika o rewizji w lokalu Polskiego Stronnictwa Ludowego w Warszawie. W depeszy tej czytamy:

"Konflikt jaki powstał między wicepremierem tymczasowego rządu polskiego jedności narodowej a jego kolegami w gabinecie zamienia się szybko w otwarty rozłam. Rewizja dokonana przed paroma dniami przez policję w lokalu Stronnictwa PSL, którego prezesem jest p. Mikołajczyk, oraz gwałtowna kampania prowadzona przeciw niemu, powiększyła powagę sytuacji i zmniejszyła nadzieje na porozumienie. Według nieoficjalnych wiadomości, jakie otrzymałem od osób zasługujących na zaufanie, około trzystu funkcjonariuszy polskiej tajnej policji, z których część uzbrojona była w ręczne karabiny maszynowe i granaty, dokonano rewizji. Cztery piętrowy budynek, w którym mieści się biuro Zarządu PSL i redakcji "Gazety Ludowej", został otoczony. W całym gmachu przeprowadzono rewizję. Bardzo dokładnie zrewidowane zostało biuro naczelnego redaktora "Gazety Ludowej". Rewizja trwała

od czwartej nad ranem do jedenaściej przed południem. Aresztowano 6 osób, w tym dwie kobiety i skonfiskowano niektóre dokumenty. Po przesłuchaniu, część aresztowanych wypuszczono na wolność. Treść skonfiskowanych dokumentów nie została opublikowana. W arszawskie czynniki międzynarodowe twierdzą, pisze korespondent "Times'a", że gdy opinia publiczna zapozna się z ich treścią, fakt przeprowadzenia rewizji przestanie dziwić kogokolwiek. Insynuuje się, że "członkowie Polskiego Stronnictwa Ludowego brali udział w ostatnich aktach terrorystycznych na milicję bezpieczeństwa."

Jak dotąd, prasa warszawska nic nie pisze na temat rewizji. Wydaje się jednak, że chłopcy polscy dowiedzieli się o niej dość szybko. Kraza pogłoski, że reakcja ich już daje się zauważyć i podobno dostawy artykułów żywnościowych do miast uległy zmniejszeniu. Sądzi się, że chłopcy rozpoczęli zmniejszenie tych dostaw, wyrażając w ten sposób protest przeciwko napascom na stronnictwo PSL i jego przewodniczącemu. Fakty te są narazie trudne do sprawdzenia, lecz staje się coraz bardziej jasnym, że zwolennicy Mikołajczyka nie przejdą spokojnie do porządku dziennego nad postępowaniem policji i tarcie pomiędzy partiami politycznymi w Polsce niewatpliwie wzrosnie. Szczególnie silne wrażenie wywołał fakt aresztowania jednego z najbliższych współpracowników Mikołajczyka, Pawła Siudaka, byłego kierownika referatu krajowego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych rządu polskiego w Londynie.

Na skutek natychmiastowej interwencji, Siudak został zwolniony. W ciągu ostatnich paru dni czynione były wysiłki przez odpowiedzialnych przewodców polskich by doprowadzić do jakiegos porozumienia w sprawie wyborów. Nie ma w tym nic dziwnego, że w obecnej atmosferze wysiłki te zawiodły. P. Mikołajczyk domaga się w dalszym ciągu 75% foteli ministerialnych, a ofiarowano mu mniej niż 25%. Odpowiedź Stalina na sławną mowę Churchilla, z całą pewnością uczyni komunistów jeszcze bardziej niechętnych do pojęcia na jakiegokolwiek ustępstwa."

W przeciwieństwie do Chur-

chilla, który po uznaniu tak zwanego tymczasowego rządu polskiego, przed klęską wyborczą w Wielkiej Brytanii, obecnie twierdzi, że rząd ten jest prosto narzędziem w ręku Moskwy, Stalin nie ma dość słów pochwały dla "demokratycznego rządu polskiego", któremu Związek Radziecki udzieli pełnego poparcia i pomocy.

Skutki mowy Stalina nie dały długo na siebie czekać. Przed paroma dniami Bierut na wniosek "premiera" Osobki Morawskiego zwolnił ze stanowiska ministra poczty i telegrafów inż. Thugutta i na jego miejsce mianował Józefa Putka.

Sprawa jest o tyle ciekawa, że przez to posunięcie PSL straciła jedną tekę w rządzie. Z czterech pozostałych Stronnictwu tył o trzy, które dzierży Mikołajczyk, Kiernik i Wycech.

Rewizje; aresztowania i mianowania na miejsce członków PSL, bardziej "ugodowych" ministrów, są, jak twierdzą osoby międzynarodowe, dopiero początkiem na szeroka skalę projektowanej czystki przedwyborczej. Narazie okres przedwyborczy zapowiada się na dość długo, jak bowiem wynika z depeszy korespondenta "Times'a" rząd zamierza przeprowadzić je dopiero na jesieni. Termin wyborów w Polsce nigdy nie został ostatecznie ustalony, ale z różnych wypowiedzi przedstawicieli warszawskiego reżimu wynikało, że odbędzie się one w czerwcu. Rząd "tymczasowy" postanowił grać na zwłokę, w międzyczasie usuwając niewygodnych przeciwników i zwalczając wszelką opozycję.

Jednym z warunków uznania "rządu tymczasowego" było przeprowadzenie w jak najkrótszym terminie wolnych wyborów w Polsce. W sytuacji jaka się wytworzyła zachodzi nie tylko pytanie, czy będą wolne, ale czy wogóle się odbędzie.

Stalin roztoczył swe skrzydła opiekuncze nad obecnym reżimem i nie pozwoli go skrzywdzić. A w Polsce niestety nie ma naftę, tak jak to ma miejsce w Iranie i nie wystąpił w obronie milionów Polaków, gniebionych, przesładowanych, głodnych w "wyzwolonej" przez Armię czerwo-

Tragiczny los Kościoła Unickiego w Polsce.

Rosja Sowiecka stale i konsekwentnie prowadzi akcje zmierzającą do całkowitej rusyfikacji ziem polskich, leżących na Wschod od tak zwanej linii Curzona i niszczy wszystko co lacy te ziemie z Zachodem. Pierwszym posunięciem była bezapelacyjna repatriacja na Zachod wszystkich Polaków wyznania Rzymsko-Katolickiego którym nie przysługiwało prawo opcji. Ostatnio wzmozono opropagande anty-religijna przy akompaniamencie ataków skierowanych przeciwko Watykanowi, któremu Moskwa zarzuca sympatie "prohitlerowskie i pro-faszystowskie."

Jednym z ostatnich posunięć sowieckich, zrywających jedyną widoczną nic łączącą jeszcze zajęte Ziemię Wschodnie z kulturą zachodnią, było zerwanie przez "Radę Kościoła Unickiego w Zachodniej Ukrainie", Unii Brzeskiej zawartej ze Stolicą Apostolską przed - 350 laty.

W początkach marca odbył się we Lwowie zorganizowany przez marodajne czynniki zjazd "Kościoła Zachodnio - Ukraińskiego", na którym wysłano adres holdowniczy do generalissimusa Stalina. Treść adresu zamieszczamy poniżej.

"Rada Kościoła w Zachodniej Ukrainie, zebrawszy się we Lwowie w dniu 8 marca 1946, postanowiła odwołać Unie Brzeską zawartą z Watykanem w r. 1596, i uchwaliła powrót na łono ojcowskiego kościoła prawosławnego, którego swiałło poszło od Kijowa, historycznej kolebki narodów rosyjskiego, ukraińskiego i białoruskiego. Szczęśliwi jesteśmy że możemy cie uprosić, wodzu wielkiego Związku Sowieckiego, abys zechciał przyjąć ten nasz raport, oraz wyrazić naszej radości, że odtąd już nic nie rozdzieli naszego polZONEGO narodu ukraińskiego.

W tej historycznej epokowej chwili czujemy się obowiązani wyrazić Ci naszą głęboką wdzięczność za Twój wielki czyn połączenia w jedno wszystkich ziem ukraińskich. Bez tego połączenia nie mogłoby być nawet marzyć o zlikwidowaniu niezgody w naszym Kościele i naszej religii."

Jest rzeczą dość dziwną, a przytym bardzo charakterystyczną że adres przesłany został na rece Stalina nie zaś na rece metropolity kijowskiego lub patriarchy moskiewskiego.

Jak wynika z depeszy nadesłanej z Watykanu przez korespondenta londyńskiego dziennika "Manchester Guardian", Stolica Apostolska nie otrzymała bezpośredniego potwierdzenia wiadomości ze Kościoła Grecko-Katolicki zdecydował się zerwać Unie. Oświadczenie Kongregacji Świętej dla Kościoła Wschodniego wymienia trzy katolickie diecezje: Lwów, Przemysel i Stanisławów. Brzmi ono: "Biskupi tych diecezji i ich zastępcy zostali deportowani lub uwięzieni, a część kleru znajduje się w sytuacji, która im uniemożliwia wpływanie na wiernych. Tak zwany Synod, który odbył się we Lwowie w dniu 8 marca b. r. i który rzekomo zdecydował anulowanie Unii z Kościołem Rzymskim, datującej się z 1596 r. był kierowany przez kilku renegatów."

Jest również znane z ostatniej Encykliki Papięskiej "Orientales Omnes", że Kościół katolicki w zachodniej Ukrainie jest przesładowany pod reżimem bolszewickim.

Prefekt Kongregacji Świętej dla Kościoła Wschodniego, Kardynał Tisserant w wywiadzie udzielonym przedstawicielom prasy katolickiej

w Rzymie stwierdził, że polityka sowiecka na Wschod od linii Curzona dąży do zniszczenia katolicyzmu, wyraźnie naruszając w ten sposób jedne z czterech wolności. Miedzy innymi Kardynał Tisserant powiedział: "Ksieleza zakonnicy deportowani są systematycznie na Wschod; według otrzymanych informacji do chwili obecnej zesłanych zostało ponad 2000 księży, należących do diecezji grecko - katolickich. Ojcowie Bazylianie utracili wszystkie swoje posiadłości i ponad 30 z nich zostało aresztowanych. Szkoły katolickie zostały zamknięte i w lasności ich skonfiskowane. Kazania są cenzurowane. Ksieleza pozbawieni wszystkich środków do życia zmuszeni są do ciężkiej fizycznej pracy. Działając w ten sposób, komunisty z drugiej strony popierają otwarcie Patriarchę moskiewskiego Aleksieja, który ostatnio wystąpił z apelem do greko-katolików rusińskich, by także odłączyli się od Watykanu."

Wobec tego, że w Rosji poza cerkwia prawosławna, żaden inny kościół nie jest dozwolony, praktycznie biorąc kościół grecko-katolicki musi zniknąć z powierzchni ziemi."

Jak widać, Rosja Sowiecka stara się nadrobić stracony czas i powraca do starych metod Rosji carskiej zwalczających wszystkie wyznania oprócz prawosławnego.

Cenny dar Polonii amerykańskiej

Rada Polonii Amerykańskiej przeznaczyła olbrzymią kwotę Dol. - 3.000 (trzy tysiące dolarów) na pomoce naukowe dla szkół polskich w Afryce.

Rada Polonii Amerykańskiej znana była już przed wojną jako największa polska organizacja społeczna w Ameryce. Była i jest stale niestrudzona oredowniczką mowy i kultury polskiej na zachodniej polkuli i charytatywna działalność tej instytucji oraz pomoc udzielana w różnorakiej formie uchodźcom polskim w różnych częściach świata pozwalała tym nieszczęśliwcom lepiej zniesć brzemie tułaczki. Heroizm i męczeństwo Polski znalazło w tej instytucji głębokie uznanie, podziw i współczucie. Na szcze-

golna wdzięczność zasługuje prof. Włodzimierz Skłodowski, którego ustosunkowanie się do spraw uchodźczych, a szczególnie do młodzieży szkolnej, jest nad wyraz serdeczne. Człowiek o wybitnej kulturze, szczerzy patriota i naukowiec /prowadzi od pięciu lat katedrę kultury polskiej na uniwersytecie de Paul w Chicago/ zrozumiał, że młodzież polska na wygnaniu, pozbawiona odpowiednich warunków do nauki, będzie stracona dla narodu. Za jego wstawiennictwem Rada Polonii Amer. ofiarowała wyłącznie na cele szkolne a mianowicie na stworzenie prawdziwych warsztatów pracy laboratoryjnej oraz gabinetów fizycznych i przyrodni-

(c.d. na str. 17-ej)

Ead. I. Kostarowski.

Sprawa mordu w Katyniu

(Dalszy ciąg - cz. 6 - ta.)

Orzeczenie:

Komisja biegłych sadowo-lekarskich, opierając się na wynikach sadowo-lekarskich badań zwłok, dochodzi do następujących wniosków.

Po rozkopaniu mogil i wydobyciu z nich zwłok stwierdzono:

a/ W masie zwłok jenców wojennych Polaków znajdują się zwłoki w ubraniu cywilnym, liczba ich w stosunku do liczby ogólnej zbadanych zwłok jest nieznacząca /zaledwie 2 na 925 wydobytych zwłok/; na zwłokach były buty typu wojskowego,

b/ odzież na zwłokach jenców wojennych świadczy, że jency ci byli oficerami i czesciowo szeregowcami armii polskiej,

c/ ujawnione przy oględzinach odzieży przecięcia kieszeni i butów, wywrocone kieszenie i rozdarcie ich świadczy, że cała odzież na wszystkich zwłokach [płaszcz, spodnie i t.d. - z reguły noszą ślady rewizji, dokonanej na zwłokach]

d/ w niektórych wypadkach przy oględzinach odzieży stwierdzono, że kieszenie są całe.

W kieszeniach tych, jak również w pociętych i podartych kieszeniach, pod podszewką mundurów, w paskach spodni, w oświadczeniach i skarpetkach znaleziono skrawki gazet, modlitewniki, znaczki pocztowe, karty pocztowe, listy, kwity, notatki i inne dokumenty, jak również przedmioty wartościowe /strabka złota, złote dolary/, fajki, szczytyki, bibułka do papierosów, chusteczki do nosa i t.p.,

e/ na części dokumentów /nawet bez badań specjalnych/ przy ich oględzinach stwierdzono daty, sięgające okresu 10 listopada 1940 r. do 20 czerwca 1941 r.,

f/ materiał odzieży, zwłaszcza płaszczy, mundurów, spodni i koszul wierzchnich zachował się dobrze i z wielkim trudem da się podrzeć rekoma,

g/ u bardzo niewielkiej liczby zwłok /20 spośród 925/ rece były z tyłu związane za pomocą białych plecionych sznurów.

Szan odzieży na zwłokach, mianowicie fakt, że mundury, koszule, paski, spodnie i kaesony są z piety, buty lub buciki są na nogach, szaliki i kra-

waty związane dokola szyi, szelki zapięte, koszule wpuszczone do spodni - świadczy, że oględzin zewnętrznych tułowia i kończyn zwłok przedtem, nie dokonywano.

Zachowanie w całości skóry na głowie i brać na niej, jak również na skórze piersi i brzucha/oprocz trzech wypadków na 925 /jakichkolwiek naciec, przecięc i innych oznak czynności ekspertów świadczy, że badań sadowo-lekarskich zwłok nie dokonywano, sadząc według zwłok ekshumowanych przez komisję biegłych sadowo-lekarskich.

Zewnętrzne i wewnętrzne oględziny 925 pozwalają stwierdzić rany postrzałowe głowy i szyi w czterech wypadkach polaczonych z uszkodzeniem kości sklepienia czaszki tepym, twardym ciężkim narzędziem. Oprócz tego w nieznaczącej liczbie wypadków stwierdzono uszkodzenia brzucha przy równoczesnym zranieniu głowy.

Otwory wejściowe ran postrzałowych są z reguły pojedyncze, rzadziej podwójne, położone są w okolicy potylicowej głowy blisko pagorka potylicowego otworu potylicowego i na jego krawędzi. W niewielkiej liczbie wypadków wejściowe otwory postrzałowe ujawniono na tylnej powierzchni szyi na poziomie 1-go, 2-go, 3-go kregu szyjnego.

Otwory wejściowe znajdują się najczęściej w okolicy ciemienia i skroni, a także na twarzy i szyi. W 27 wypadkach rany postrzałowe okazały się ślepe /bez otworów wyjściowych/ i u wylotu kanałów postrzałowych pod miękkimi powłokami czaszki, w jej kościach, błonie i w szarej masie mózgowej znaleziono zniekształcone, słabo zniekształcone, i wcale niezniekształcone kule, używane do strzelania z pistoletów automatycznych, głównie kalibru 7,65 mm.

Rozmiary otworów wejściowych na kości potylicowej pozwalają wnioskować, że przy rozstrzelaniu używano broni palnej dwóch kalibrów w przeważającej większości wypadków pomiędzy 8 mm., czyli 7, 65 mm. i mniej - w mniejszej liczbie wypadków - powyżej 8 mm., czyli 9 mm.

Rodzaj pęknięć kości czaszki i stwierdzenie w niektórych wypadkach resztek prochu przy otworach wejściowych kul świadcza o tym, że wystrzałow dokonywano wprost lub prawie wprost.

Układ wejściowych i wyjściowych otworów kul świadczy, że wystrzałow dokonywano z tyłu, z głową pochyloną ku przodowi. Przy tym kanał postrzałowy przechodził przez ważne dla życia części mózgu lub blisko nich i zniszczenie tkanki mózgu było przyczyną śmierci.

Ujawnione na kościach sklepienia czaszki uszkodzenia tepym, twardym, ciężkim narzędziem towarzyszyły ranom postrzałowym głowy i same przez się nie stanowiły przyczyny śmierci.

Badania sadowo-lekarskie zwłok, przeprowadzone w okresie od 16 - 23 stycznia 1944 r., świadcza o tym, że wcale nie ma zwłok w stanie rozkładu lub zniszczenia i że wszystkie 925 zwłok dobrze się zachowały - znajdują się w stadium początkowym utraty przez nie wilgoci, co najczęściej i najwyraźniej wystąpiło w okolicy piersi i brzucha, niekiedy również na kończynach; w stadium początkowym tworzenia się woszczku tłuszczowego u zwłok, wydobytych z dna mogil; w stadium odwodnienia tkanek zwłok polaczonych z utworzeniem się woszczku tłuszczowego.

Na szczególną uwagę zasługuje okoliczność, że mięśnie tułowia i kończyn całkowicie zachowały swoją strukturę makroskopową i swój zwykły prawie kolor, wewnętrzne organa jamy piersiowej i brzusznej zachowały swą konfigurację, w całym szeregu przypadków mięsień serca na przecięciach miał wyraźnie występującą budowę i właściwe mu zabarwienie, a mózg ujawniał charakterystyczne właściwości strukturalne z wyraźnie odcinającą się granicą szarej i białej masy. Oprócz badania makroskopowego tkanek i organów zwłok ekspertyza sadowo-lekarska wyodrębniła odpowiedni materiał dla dalszych badań mikroskopowych i chemicznych w warunkach laboratoryjnych.

Dla zachowania się w całości tkanek i organów zwłok pewne

naczenie miały właściwości gleby w miejscu znalezienia zwłok.

Po przekopaniu mogił zwłoki po wydobyciu ich na powierzchnię znalazły się na powietrzu i uległy działaniu ciepła i wilgoci w okresie wiosny-lata 1943r. Mogło to wywrzeć wpływ na gwałtowny rozwój procesu rozkładania się zwłok.

Jednakże stopień odwodnienia zwłok i utworzenia się w nich woszczku tłuszczowego szczególnie za dobre zachowanie się miśni i organów wewnętrznych oraz odzieży pozwalają stwierdzić, że zwłoki znajdowały się w ziemi przez niedługi okres czasu.

Zestawiając stan zwłok w mogiłach na terytorium "Kozich Gór" ze stanem zwłok w innych miejscach pochowania w Smolensku i jego najbliższych okolicach w Gedneonowce, Magalenszczyźnie, Readowce, w obozie nr. 126 w Krasnym Borze i t.d. (por. akt ekspertyzy sadowo-lekarskiej z dnia 22 października 1943 r.) należy uznać, że zwłoki jenców wojennych Polaków pochowano na terytorium "Kozich Gór" około dwóch lat temu. Znajduje to swoje całkowite potwierdzenie w znalezionych ubraniach zwłok dokumentach, wyliczających wcześniejszy termin pochowania.

Komisja biegłych sadowo-lekarskich na podstawie danych i wyników badań uważa za stwierdzony fakt uśmiercania za pomocą rozstrzelania jenców wojennych oficerów i częściowo szeregowców armii polskiej.

Stwierdza, że rozstrzelanie nastąpiło w okresie około 2 lat temu, czyli między wrześniem a grudniem roku 1941 (od września 1941 r. do 24 stycznia 1944 r. - daty podpisania powyższego aktu ekspertyzy i orzeczenia - upłynęło nie około 2 lat, lecz około 2 lat i prawie 5 miesięcy, a więc zachodzi niezbicie uwaga autora).

Upatruje w fakcie znalezienia przez Komisję biegłych sadowo-lekarskich w ubraniach zwłok przedmiotów wartościowych i dokumentów, mających datę 1941 r. - dowód, że niemieckie władze faszystowskie, które przeprowadziły wiosną-latem 1943 r. rewizję zwłok dokonały jej nieskrupulatnie, znalezione zaś dokumenty świadczą o tym, że rozstrzelania dokonano po czerwcu 1941 r.

(pomijając brak udowodnienia autentyczności dokumentów i daty, należy zauważyć, iż wniosek nie posiada charakteru sadowo-lekarskiego-uwaga autora).

Stwierdza, że w roku 1943 Niemcy dokonali nader znacznej liczby sekcji zwłok rozstrzelanych jenców wojennych Polaków (Komisja sowiecka także zbadala mala liczbę zwłok, bo tylko 925 z liczby 11 000).

Stwierdza całkowita indentyczność metody rozstrzelania jenców wojennych Polaków i sposobu rozstrzelania radzieckiej ludności cywilnej i radzieckich jenców wojennych, które to sposoby niemieckie, władze faszystowskie szeroko stosowały na przejściowo okupowanym terytorium ZSSR m. in. w miastach: Smolensk, Orzel, Charkow, Krasnodar, Woroneż.

Co do przytoczonego wyżej w całości aktu ekspertyzy sadowo-lekarskiej wraz z orzeczeniem należałoby do wyżej już uczynionych dodać jeszcze następujące uwagi.

W komunikacie jest mowa o tym, iż przy "obrobcach" mogił katyńskich w marca 1943 r. rosyjskim jencem wojennym z obozu Nr. 126 - Niemcy kazali rozkopywać mogiły z trupami polskich oficerów w mundurach, wyciągać trupy z dolów i wyjmować z ich kieszeni dokumenty, listy, fotografie i wszystkie inne rzeczy. Niemcy wydali rozkaz, aby w kieszeniach trupów nic nie zostawiało. Dwoch jenców rozstrzelano za to, że przy zrewidowaniu przez nich trupów, oficer niemiecki znalazł przy tych trupach jakieś papiery.

Akt ekspertyzy w punkcie c stwierdza, że cała odzież na wszystkich [podkreślenie autora] zwłokach [płaszcz, spodnie i t. d.] z reguły nosi ślady rewizji dokonanej na zwłokach.

Natomiast następujące punkty D oraz E stwierdzają, że w niektórych kieszeniach całych jako też kieszeniach pociętych i podartych, pod podszewką mundurów, w paskach spodni onucach i skarpetkach znaleziono skrawki gazet, broszury, modlitewniki, znaczki pocztowe i t. d. przy czym na części dokumentów nawet bez badań specjalnych, stwierdzono daty, sięgając okresu od 12 listopada

1940 r. do 20 czerwca 1941 roku. To dało komisji podstawę do wniosku, że "niemieckie władze faszystowskie, które przeprowadziły wiosną-latem 1943 r. rewizję zwłok, dokonały jej nieskrupulatnie, znalezione zaś dokumenty świadczą o tym, że rozstrzelania dokonano po czerwcu 1941 r.

A więc surowy rozkaz ściślego rewidowania zwłok, rozstrzelania dwóch jenców za niedokładną rewizję i mimo to rewizję "nieskrupulatną".

Zadziwiające!

Ale punctum saliens polega na tym, że w wyniku poprzedniej nieskrupulatnej rewizji znaleziono dokumenty, stwierdzające czas rozstrzelania i w związku z nim dokonanie rozstrzelania przez Niemców. O to właśnie chodziło przy sowieckim badaniu!

Komunikat wymienia tylko 9 dokumentów, jako zasługujących na szczególną uwagę. Ta szczególna uwaga jest zwrócona na dokumenty z powodu ich dat. Nie wchodzi tu ze względu na rozmiary tej pracy w szczególności analiza treści tych dowodów [poza tym sprawa ich autentyczności], należy zauważyć, że co do żadnego z nich nie podano, aby dotyczył on jenców polskiego oficera.

Wracając do aktu ekspertyzy należy wreszcie stwierdzić, iż wniosek o dokonaniu mordu w czasie już okupacji niemieckiej Smolenska nie opiera się na ściśle naukowym sadowo-lekarskim uzasadnieniu, że takiego uzasadnienia właściwie brak i że stwierdzenie w akcie niemieckiej [międzynarodowej] komisji ujawnienia zmian masy mózgowej, dowodzących przebywania zwłok w grobie nie mniej niż trzy lata [doswiadczenia prof. Orso-sa], w sowieckim akcie ekspertyzy zostało całkowicie przemilczane.

W końcu komunikatu są wnioski ogólne komisji specjalnej. We wnioskach jest mowa o masowych rozstrzelaniach w lesie katyńskim na jesieni 1941r. przez niemieckie władze okupacyjne jenców wojennych Polaków. Ani razu we wnioskach nie użyto wyrazu "oficer".

(c.d. nast.)

Kronika tygodniowa

Jezeli istniały jeszcze jakiegolwiek złudzenia co do współpracy Mocarstw Zachodnich ze Związkiem Sowieckim na terenie międzynarodowym, to ostatnie wypadki zaszły na Radzie Bezpieczeństwa w Nowym Jorku musiały je rozwiać. Tak głosy prasy anglosaskiej jak i ostatnie wypowiedzi trzechwo patrzących meżow stanu Ameryki i Wielkiej Brytanii ostrzegają świat cywilizowany przed nowym impasem sowieckim, który może pogrzebac wszelkie nadzieje lokowane w istnieniu nowej organizacji Zjednoczonych Narodow.

Jedynym dzis politykiem, który zdaje sie wierzyć w mozliwosc współpracy z Rosją Sowiecką, lub może udaje tę wiare, jest prezydent Truman, który na czwartkowej konferencji prasowej w Białym Domu wyraził dziennikarzom swój pogląd, że Rosja nie wycofa się z OZN.

Ta opinia p. Trumana jest wysoce niepokojąca, bo wobec wyraźnego stanowiska Rosja, która przez usta swego delegata, ambasadora Gromyko, zagroziła, że opuści sale obrad Rady Bezpieczeństwa, gdy zechce ona rozpatrywać wszelkie niewygodne dla Rosji sprawy—może być zapowiedzia nowych ustępstw wobec Związku Sowieckiego.

Wówczas OZN stalaby się farsa reżyserowana przez Moskwę i musialaby niebawem podzielic smutny los swej poprzedniczki Ligi Narodow.

I to jest oczywistym celem Rosji Sowieckiej, dla której takie zlikwidowanie tej niedoszłej międzynarodowej potęgi dyktującej światu, jest najwygodniejszym rozwiązaniem, dającym Rosji możność odizolowania się od Zachodu i wolna reke w zlikwidowaniu problemu krajow Wschodniej Europy nie wylaczając Persji i jej bogactw.

Na gruzach Organizacji Narodow Zjednoczonych Rosja zerwawszy z mocarstwami zachodnimi miałaby możność budowania nowego gmachu swych imperialistycznych i zachłannych planow. Rosja, która dzis nie jest w stanie

marzyć o prowadzeniu wojny, a widmem której szantazuje partnerow, miałaby wówczas czas do militarnego przygotowania się przeciwko Zachodowi.

Tymczasem Moskwa, podkopiuc pod fundamentami OZN, stara się perfidnie sugerowac światu dobre intencje współpracy w jego odbudowie. Na wtorkowej sesji Rady Bezpieczeństwa ambasador sowiecki Gromyko szantazujac z jednej strony w sprawie perskiej, z drugiej strony zapewniał, że rząd sowiecki pragnie udzielic jak najdalej idącego "poparcia" organizacji Narodow Zjednoczonych. Powołal się tu na wywiad udzielony przedstawicielowi Associatet Press przez generalissimusa Stalina. To rzekome "poparcie" Rosji Sowieckiej dla OZN przypomina przyslowiowe zabieranie poduszki z pod głowy konającego, nie mniej jednak, że słow p. Gromyki dowiadujemy się, że ta "nieszczęśliwa Rosja" pragnie goraco pokoju, w przeciwstwie do innych panstw, które każdy najmniejszy spor międzynarodowy staraja się wykorzystac do nowej wojny.

W sprawie perskiej zaszedł nienotowany w dziejach dyplomacji wypadek. Bo, gdy p. Gromyko na tejże wtorkowej sesji oświadczył, że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy rządem sowieckim a irańskim, czego najlepszym dowodem miało być rozpoczęcie w dniu 24 b.m. ewakuacji wojsk sowieckich z terenu Iranu i wobec tego nie należy rozpatrywać sprawy perskiej przez Rade Bezpieczeństwa, to delegat Persji stwierdził kategorycznie, że jego rząd żadnego porozumienia ze Związkiem Sowieckim nie zawierał i nie podpisywał. Co do ewakuacji wojsk sowieckich z Iranu to okazuje się, że umocnienia opuszczone przez czerwona armie sa zajmowane przez doskonale uzbrojonych w bron sowieckiego pochodzenia partyzantow aserbejdżanskich i członkow organizacji Tudeh.

Ten manewr dyplomacji sowieckiej, który miał na celu

niedopuszczenie sprawy perskiej na obrady sesji Rady Bezpieczeństwa najwyraźniej się nie powiodł i zmusil delegata sowieckiego, ambasadora Gromyko, do nowego posunięcia, które ostatecznie pograży politykę Związku Sowieckiego w oczach opinii cywilizowanego świata.

O ile ze strony wszystkich panstw zasiadających w Ionie Rady Bezpieczeństwa na każdym kroku możemy stwierdzić usilną dążność do rozwikłania droga pertraktacji wszelkich problemow o tyle od pierwszej chwili występuje negatywne ustosunkowanie się delegacji sowieckiej. Wystąpienie ambasadora Gromyko na sesji Rady Bezpieczeństwa we srode, było ukoronowaniem dotychczasowych poczynan.

Gdy po ogłoszeniu wyników głosowania odrzucających propozycje sowiecka odroczenia obrad nad sprawa perska do 10 kwietnia, Gromyko wstal i bardzo wolno zakomunikowal po rosyjsku, że opuszcza sale obrad, wrazilo to na obecnych duze wrazenie. Dalsze zachowanie p. Gromyko bylo prowokacyjne. Podczas, gdy tłumacze przekładali jego oświadczenie na język francuski i angielski Gromyko bawil się ostentacyjnie ołówkiem. Następnie zdjął i schował okulary, rzucił na stol ołówek, spojrzal na zegarek i kiwnawszy swym współpracownikom z dumnie podniesiona głowa opuscil sale obrad. Na sali zapanowala cisza. Nikt nie odezwal się ani słowem. Sekretarz Byrnes rzucił porozumiewawcze spojrzenie swym współpracownikom. Delegat brytyjski z filozoficznym spokojem patrzal w sufit, delegat rządu warszawskiego nerwowym ruchem poprawiał krawa i włosy. W ślad za p. Gromyko opuscila sale obrad reszta delegacji sowieckiej.

Po kilku minutach kłopotliwego milczenia i ciszy, przewodniczący sesji, delegat Chin, oświadczył spokojnie: "Wydaje mi się, że w obradach Rady Bezpieczeństwa weźmie udział tylko 10-ciu delegatow...."

Przytoczony powyżej fragment z sesji Rady Bezpieczeństwa OZN, jest smutnym prognostykiem przyszłych jej obrad. Do czego doprowadzi najbliższy tydzień, nie trudno przewidywać.

Jakie stanowisko jednak zajma Wielkie Macarstwa dla których

ostatnie wystąpienia pana Gromyko powinny być korzystne, chociaż przykra lekcja na przyszłość? Czy z impasu tego znajdzie wyjście i zdołają zmusić Rosję Sowiecką do zmiany postępowania i dalszej współpracy bez której nie może być mowy o pokojowym rozwikła-

niu wszelkich problemów międzynarodowych.

To też głęboka troska zaciążyła nad narodami milującymi prawdziwy pokój i ożywionymi chęcią odbudowy świata w myśl zasad i ideałów, które mogłyby dać ludzkości to upragnione lepsze Jutro. (ski.)

Układ "Bierut - Tito..."

Warszawskie radio komunikuje:

"Podczas swego pobytu w Warszawie, premier rządu i marszałek Józef Bros-Tito podpisał układ o przyjaźni i wzajemnej pomocy między Rzeczypospolitą Polską a Federacyjną Republiką Ludową Jugosławii.

Tekst układu brzmi następująco:

Art. 1. Każda z wysokich umawiających się stron zobowiązuje się nie zawierac żadnego sojuszu, ani nie brać udziału w żadnej akcji, skierowanej przeciw drugiej wysokiej umawiającej się stronie.

Art. 2. W wypadku groźby dla pokoju i bezpieczeństwa jednego lub drugiego kraju wysokie umawiające się strony zobowiązują się konsultowac co do swego postępowania, podobnie, jak w ważniejszych wypadkach dotyczących interesów obydwu krajów.

Art. 3. Jeżeli jedna z wysokich umawiających się stron zostanie w wyniku agresji wciągnięta w działanie wojenne przeciwko Niemcom, bądź przeciwko państwu, które było z Niemcami sprzymierzone w ubiegłej wojnie, albo przeciwko jakiemu innemu państwu, które sprzymierzyło się bezpośrednio, lub w jakiegokolwiek formie z Niemcami lub ich sojusznikami w takiej agresji - druga wysoka umawiająca się strona udzieli natychmiast wojskowej oraz innej pomocy i poparcia wszelkimi środkami, będącymi w jej rozporządzeniu.

Art. 4. Układ niniejszy niczym nie uchybia zobowiąza-

niom, zaciągniętym przez obie wysokie umawiające się strony względem państw trzecich. Wysokie umawiające się strony będą wykonywały niniejszy układ w myśl statutu O.Z.N. i będą popierały wszelką inicjatywę, zmierzającą do usunięcia ognisk agresji, utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa na świecie.

Art. 5. Układ niniejszy wchodzi w życie z dniem podpisania i będzie obowiązywał przez lat dwadzieścia. Jeżeli nie będzie on wypowiedziany przez jedną z wysokich umawiających się stron przynajmniej na rok przed upłynięciem końcowego terminu - będzie uważany za odnowiony na dalszy okres lat pięciu i tak w dalszym ciągu.

Układ podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych zostanie dokonana w Belgradzie w możliwie jak najkrótszym czasie."

Cała prasa warszawska oczywiście omawia układ, podkreślając jego... historyczne znaczenie. Nie mamy zamiaru cyto-

wac wszystkich głupstw prasy rządowej. Dla oceny wystarczy komentarz organu partii p. Osobki, łączący ten układ z... wystąpieniem Churchilla i planami stworzenia bloku zachodniego. Pismo w odpowiedzi grozi Churchillowi blokiem wschodnim i blokiem słowiańskim, którego częścią będzie blok polsko-jugosłowiański.

Układ polsko-jugosłowiański, pisze "Robotnik" jest fundamentem pokoju. Oba kraje zbliża wspólna walka i wewnętrzne przemiany socjalno-ekonomiczne. Solidarność narodów słowiańskich nie ma na celu stworzenia bloku słowiańskiego, który zrealizował się jedynie w wyobraźni niektórych polityków, jak n.p. Churchilla. Blok taki według zdania Churchilla byłby niebezpieczny dla świata anglosaskiego. "Blok wschodni" musiałby się jednak zorganizowac gdyby miała widoki koncepcja stworzenia "bloku zachodniego" lub "bloku anglo-saskiego". Dążenia Churchilla trudno nazwac pokojowymi, natomiast dążenia narodów słowiańskich są inne i mają na celu utrwalenie pokoju!"

Mniej więcej w tym samym duchu i w tym samym tonie utrzymane są komentarze całej prasy rządowej.

Z KARTY ZALOBNEJ

W dniu 29 marca 1946 r. zmarł nagle w Nairobi kapitan w służbie brytyjskiej s. p. FRANCISZEK LOWICKI ur. w Toruniu 25. XII. 1889 roku.

W tymże dniu został pochowany z honorami wojskowymi na cmentarzu wojskowym w Nairobi. Egzekwuje nad grobem odprawił Ksiądz Wikariusz Generalny Słapa. W uroczystościach pogrzebowych wzięli udział przedstawiciele władz wojskowych z płk. Tuckerem A. D. P. W. na czele, koledzy Zmarłego, przyjaciele, oraz Polonia nairobska.

Zmarły osierocił przebywającą w Polsce żonę i rodzinę, oraz małą wychowanice z sierocinca w Tengeru, która się opiekował do ostatniej chwili.

S. p. Franciszek Lowicki pozostawił po sobie pamięć dobrego Polaka, czynnego kolegi i towarzysza dołu uchodzącej.

Czesc Jego Pamieci!

PRZEGLAD PRASY

W "Dzienniku Polskim" z dnia 15 marca czytamy:

"Członek Kongresu amerykańskiego poseł Albin O'Konski, wystąpił na posiedzeniu Izby w dniu 26 lutego z wnioskiem o utworzenie przy armii amerykańskiej Legii cudzoziemskiej, do której proponuje się zaciągnąć ochotniczy z posród cudzoziemców rozproszonych po świecie.

Poseł O'Konski poprzędził swój projekt rezolucji dłuższym przemówieniem, stwierdzając m. in.:

"W rozproszeniu znajdują się miliony ludzi milujących pokój, ludzi pozbawionych ojczyzny i ogniska domowego. Setki z posród tych nieszczęsników wola raczej samobójstwo, aniżeli powrót do domu. Miliony rozumieją, że powrót do Finlandii, Lotwy, Estonii, Litwy, Polski, Jugosławii, Bulgarii, Rumunii, Austrii lub Węgier, oznacza śmierć lub żywot niewolnika. Zmuszanie tych ludzi do powrotu byłoby przeciwne zasadom ludzkości.

Odkąd naród nasz wziął na siebie ciężar zadania odbudowy świata, obowiązkiem naszym jest zająć się tymi ludźmi. Jest to element godny zaufania, zdolny do największych wysiłków. Są to nasi najwierniejsi sojusznicy z lat wojny. Wskutek wojny ucierpieli oni bodaj najwięcej, czy to w obozach koncentracyjnych, czy też na robotach przymusowych. Co mamy dziś zrobić z tymi ludźmi? Oto palące pytanie!

Nie ma powodu, dla którego nie mielibyśmy skorzystać z usług tych cudzoziemców na emigracji, tym bardziej, że wielu z nich chętnie zaciągnęłoby się do służby w szeregach zbrojnych Stanów Zjednoczonych. Dlatego występuje dziś z projektem rezolucji, upoważniającej Komisję Wojskową do zbadania tej sprawy i stwierdzenia w jakiej mierze posiadane byłoby utworzenie Legii Cudzoziemskiej, złożonej z cudzoziemców, zgłaszających chęć do służby w szeregach amerykańskich.

Pod bronia pozostaje około 200 000 dobrze wycwiczonej żołnierzy polskich w Armii Okupacyjnej we Włoszech, w tej samej sytuacji znalazły się setki

tysięcy Finów, Lotyszów, Estończyków, Litwinów, Serbow i Słowaków. Ci bohaterscy żołnierze oddali wyjątkowe usługi sprawie zwycięstwa nad państwami Osi.

Jeżeli przyznamy w tym wypadku stosowne place i świadczenia zdolamy najprawdopodobniej w ciągu kilku miesięcy zorganizować Legię liczącą ponad 500 000 ludzi. Tak wielkie siły pod komendą oficerów armii regularnej mogłyby zastąpić całkowicie Armie Okupacyjną.

Proponowana Legia Cudzoziemska winna mieć umundurowanie odrębne, winna otrzymać kwatery, wyżywienie, place i inne dodatki według norm stosowanych w Armii Stanów Zjednoczonych. Jej korpus oficerski winien, powyżej pewnego stopnia, składać się z oficerów regularnej Armii Amerykańskiej. Proponowana przez posła O'Konskiego Legia Cudzoziemska miałaby nie tylko zastąpić amerykańskie Armie Okupacyjną, dzięki czemu ład i porządek zostałby zapewniony, ale byłaby zaczątkiem przyszłych sił zbrojnych Organizacji Narodów Zjednoczonych.

W Nr. 9 Tygodnika APW ukazał się artykuł p. t. "Walka o szkolnictwo", który zamieszczamy poniżej.

"Doszły do nas dwa artykuły zamieszczone w oficjalnej prasie w Polsce, których tematem jest sprawa uniwersytecka.

W "Polsce Zbrojnej" Nr. 137 znajdujemy artykuł p. t. "O losy uniwersytetu warszawskiego." Nad tytułem autor zamieścił wymowne pytanie: "Odrodzenie czy usychanie?" Artykuł jest próbą obrony istnienia uniwersytetu warszawskiego, który władze administracji warszawskiej chcą przenieść do Płocka lub Włocławka. Dowiadujemy się z niego, że organizacje młodzieżowe jak n. p. Związek Młodzieży Wiejskiej, Wici, Tur i Związek Harcerstwa Polskiego, złożyły w ministerstwie oświaty protest, zadając otwarcia uniwersytetu w stolicy Polski i sięgając do argumentów, które jaszkrawo charakteryzują obecne stosunki w Polsce.

"Uniwersytet warszawski pisze "Polska Zbrojna" - centralna uczelnia stolicy o wielkich tradycjach, nie zaprzestała walki w

czasie okupacji. Co więcej, podczas ciężkich dni wojny, biedo zdawało się, że okupanci zabazani niemal mówić po polsku-tajny, konspiracyjny uniwersytet podejmuje ofensywę oświatową. Dzięki wytrwalej współpracy profesorów i studentów uruchomiono prawie wszystkie wydziały. Nauka pomimo wielu trudności jak n. p. brak lokali, lapanki - odbywała się regularnie."

Z całego artykułu, wynika jasna prawda: uniwersytet warszawski w czasie okupacji nie-mieckiej działał i rozwijał się - obecnie w "wolnej" Polsce stoi przed zagładą.

Drugi artykuł zamieszczony w Nr. 29 "Tygodnika Powszechnego" dotyczy dyskusji w ministerstwie oświaty na temat, czy kandydaci na wyższe uczelnie muszą mieć mature, czy też wystarczy inne kwalifikacje, określone tak mglisto, jak walka z okupantem. Autorem artykułu jest Stanisław Pigon, uczonej wielkiej miary i wielki Polak.

"Chcemy tu poświęcić słowo - pisze prof. Pigon - niektórym zagadnieniom prawdziwej reformy studiów wyższych. Prawdziwej, bo jest i fałszywa, i o tej jak zwykle-daleko u nas głośniejszej. Hasłem reformy wywijają się jak maczuga po wiecech, natretnie i hałasliwie nadrabiają nia dzienniki, nawołują do niej afisze, jak mowi poeta "beznadziejnie, zawsze jednostronnie".

W tym zgłębku nawolującym, gdzie nieraz licytują się nawzajem zła wola i nieznajomość rzeczy, to, co stanowi właściwą i konieczną istotę rzeczy zostaje najczęściej zasłonięte i zahuczone.

Droga zakonspirowanych ankiet i dyskusji przygotowano szczegółowe i daleko idące plany przebudowania zarówno ustroju uniwersytetów, jak i program nauczania na poszczególnych wydziałach. Wypracowano także plany studiów na okres przejściowy, powojenny, bardziej scisniętych i skróconych.

Plany tych prac i debat nie zostały zapewne zatraczone, są do dyspozycji tylko że...nikt jakos o nie nie pyta..... Obecna generacja zmuszona jest - dosłownie i przenośnie - nowe stawiąc gmachy na nowej posadzce."

WIESCI Z KRAJU

Z Warszawy donoszą, że w jednym z ostatnich Dzienników Ustaw ogłoszona została ustawa na podstawie której w drodze wyjątku na stanowiska sędziów, prokuratorów i notariuszy mogą być mianowane osoby, które wprawdzie nie ukończyły studiów prawniczych, ale zato posiadają doświadczenie naukowe i społeczne, oraz "polityczne wyrobienie."

W Warszawie podpisany został polsko-jugosłowiański pakt wzajemnej pomocy i przyjaźni na lat 20.

Do Gdanska przybył pierwszy transport 700 ton ryżu z Indii. Ryż przesłano do uruchomionej ostatnio łuszcarni w Gdyni.

Polskie Linie Lotnicze "Lot" wznowiły komunikację samolotową na trasie Warszawa—Gdansk i Warszawa—Katowice, oraz na trasie Warszawa—Poznań—Szczecin.

Z Gdyni donoszą, że władze bezpieczeństwa natrafiły na ślad wilekich nadużyć w miejscowych magazynach spółdzielni "Spolem". Ustalono, że zostało skradzionych i sprzedanych na tak zwanym "wolnym rynku" 570 beczek sędzi, 100 kg. herbaty, 50 kg. sera i 400 m. sukna. Aresztowano zastępcę dyrektora regionalnego w Gdyni, Zenona Szuberta, kierownika wydziału ładunkowego. Konstantego Konarskiego, oraz kierownika wydziału rybołówstwa. W czasie dochodzenia stwierdzono, że nadużycia trwają już od wielu miesięcy i zatrzymani zdolali "zarobic" kilka milionów złotych.

Władze warszawskie opracowały projekt zmierzający do zwiększenia hodowli nierogacizny. Każdy rolnik, który wyrazi chęć zaprowadzenia hodowli swin, o ile posiada odpowiednie pomieszczenie, otrzyma dwa prosieta po cenie niższej i na doskonałych warunkach, wpłacając jedynie przy odbiorze po tysiąc zł. gotówka za prosiak! Jednocześnie otrzyma po cenie urzędowej 800 kg. otrebów na każdego prosiaka. Utuczone swinie rolnicy będą mieli prawo sprzedawać na wolnym rynku.

Przedstawiciel szwedzkiej Komisji Opalowej w Gdyni i w Gdansk p. Wallin po przybyciu do Sztokholmu stwierdził pewną poprawę w warunkach przeładunkowych w Gdansk, gdzie naprawiono część nadbrzeża, natomiast nadal źle funkcjonują dźwigi i szwankują urządzenia elektryczne, jak również holowniki i obsługa portu, wobec czego zdarza się, że statki bardzo długo czekają z wjazdem. Poprawiła się natomiast sprawa sieci kolejowej w porcie i ogólna zdolność przeładunkowa. Statek o pojemności 2500 ton jest ładowany w ciągu trzech dni. W porównaniu z ubiegłą jesienią, stan bezpieczeństwa w portach uległ poprawie, jak również stan wyżywienia, chociaż jak i drugie pozostawiają wiele do życzenia. Nadal jest wskazane, aby załogi nie opuszczały statków w nocy i unikały miejsc, w których zbierają się szumowiny społeczne.

Naczelnym dyrektorem szwedzkich kolei państwowych p. Emersen, który powrócił z Polski udzielił wywiadu o wynikach rokowań w sprawie uruchomienia stałej linii promowo-kolejowej między Szwecją a Polską. Porozumienie komunikacyjne ma wejść w życie po zatwierdzeniu go przez oba rządy - warszawski i szwedzki. Otwarcia komunikacji oczekiwać należy między 15 a 26 kwietnia b. r.

Prom kolejowy z Trelleborga będzie obecnie docierał do Gdyni zamiast jak dotychczas

do Gdanska, gdyż urządzenia portowe, oraz sieć kolejowa łącząca Gdynię z resztą kraju jest w znacznie lepszym stanie. Prom "Drottning Viktoria" odchodzić będzie regularnie z Trelleborga dwa razy tygodniowo i będzie miał bezpośrednie połączenie z pociągami ze Sztokholmu, Oslo i Kopenhagi via Malmoe. Przejazd między Gdynią a Trelleborgiem obliczony jest na 19 godzin.

Z Gdyni prom kolejowy będzie miał bezpośrednie połączenie z pociągami nocnym do Warszawy, w którym przewidziane są wagony sypialne i którego czas przejazdu z Gdyni do Warszawy obliczony jest na 11 godzin.

Minister spraw zagranicznych rządu warszawskiego Rzymowski stwierdził na konferencji prasowej po powrocie z Pragi Czeskiej, że rokowania polsko-czeskie rozbiły się o Zaolzie mimo, że delegacja polska zgadzała się na daleko idący kompromis.

"Delegacja polska przedstawiła projekt załatwienia sporu granicznego na podstawie kompromisu, biorącego pod uwagę życiowe interesy obu stron oświadczył p. Rzymowski, — ale stanowisko nasze, niestety, nie spotkało się ze zrozumieniem u naszych sąsiadów. Rząd polski nie mógł przejść do porządku dziennego nad faktem, że na Zaolziu żyje 100 tysięcy Polaków, którzy od dziesiątków lat wykazywali swoją niezłomną wolę przyłączenia się do Ojczyzny.

Wobec powstałych trudności, rokowania zostały przerwane i odbędzie się prawdopodobnie w późniejszym terminie."

Pisma krajowe skarżą się na niewystarczające zaopatrzenie wiekszych miast w ziemniaki. Tak np. Kraków otrzymał jedynie czwartą część kontynentu t. j. około 4000 ton. Ziemniaki dla ludności miast śląskich sprowadza się w drodze bezpośredniej wymiany ich za węgiel.

Cenny dar Polonii Amerykańskiej

(Dokroczenie ze str. 4-ej.)

tych olbrzymia kwote trzech tysiecy dolarow i polecila firmom amerykanskim wykonanie zamowienia. Osrodki szkolne w Tanganicy, Kenii i Ugandzie beda mogly prowadzic nauke fizyki, chemii i przyrody metoda doswiadczalna, podobnie jak w Polsce. Wербализм i dyktat zastapione zostana cwiczeniami i doswiadczeniami, demonstrowanymi najnowocześniejszymi przyrzadami. Pomoce naukowe juz zostaly do osiedli wyslane. Ko-

rzystac z nich beda gimnazja ogolnokszaltacze i zawodowe w Tengeru, Kidugali, Masindi, Rongai i Koji oraz szkoly powszechne. W osrodkach tych jest 85 procent mlodziezy uchodzacej/6.500 uczniow/.

W momencie, gdy pietra sie coraz nowe trudnosci zwiazane z powrotem do kraju ojczystego konieczne jest nalezyte przygotowanie mlodego polskiego pokolenia do zdobycia sobie obcego rynku pracy i dlatego wszystkim,

ktorzy przyczyniaja sie do przygotowania kwalifikowanego mlodego pracownika, nalezy sie gleboko wdziecznosc.

W imieniu calej mlodziezy skladam na tej drodze Radzie Polonii Amerykanskiej oraz inicjatorowi tej pieknej mysh, prof. WL. SKŁODOWSKIEMU serdeczne "Bog zaplac".

S. SZCZEPANSKI

Kier. Urzedu Oswiaty w Nairobi.

Nowe szczegoly w sensacyjnej aferze szpiegowskiej.

W koncu ubieglego tygodnia zostal aresztowany przez agentow kontr-wywiadu amerykanskiego w porcie Portland, w stanie Oregon w Stanach Zjednoczonych porucznik marynarki sowieckiej Mikolaj Gregoriewicz Redin. Aresztowanie nastapilo w chwili, gdy oficer ten usilowal wejsc na stojacy w porcie sowiecki okret handlowy.

Z komunikatu ogloszonego przez oficjalne czynniki, tak zwany Federalny Urzad Sledczy, wynika, ze Redin prowadzil na terenie Stanow Zjednoczonych akcja szpiegowska na rzecz Zwiastku Sowieckiego. Specjalnie interesowal sie on polozeniem baz morskich, ruchami okretow wojennych, oraz usilowal zdobyc plany przeznaczonego do doswiadczen z bomba atomowa krazownika "Yellowstone". Kraza niepotwierdzone pogloski, ze Redin utrzymywal kontakt z banda szpiegow sowieckich w Kanadzie.

Podczas wstepnego przesluhaniania glownych oskarzonych agentow "piatej kolumny" sowieckiej, ujawniono szereg sensacyjnych szczegolow dotyczacych tej afery. Zostalo aresztowanych szereg nowych osob a m. in. posel do federalnej kanadyjskiej Izby Gmin, Fred Rose. Byl on poslem okręgu Montreal - Cartier i nalezy do "progresywnej partii pracy", ktora to nazwa w istocie pokrywa przynaloznosc do partii komunistycznej.

Rose aresztowany zostal pod zarzutem udzielenia szeregu informacji przedstawicielom Rosji

Sowieckiej. Jako dowody rzeczowe zalaczono dostarczone przez urzednika ambasady sowieckiej w Ottawie, Igora Guzenko, odpisy tajnych depesz. Jedna depesza przesлана przez attache wojskowego w Ottawie pulk. Zabotin skierowana byla do szefa wywiadu sowieckiego w Moswie i donosila, ze agenci sowieccy zdolali "skaptowac" Rosego.

Nastepnie przedlozono odpis dwuch depesz z Moskwy do Zabotina, ktory przeslal ich tresc Rossowi.

W pierwszej depeszy datowanej w dniu 22 sierpnia 1945 r. Moskwa domagala sie aby za wszelka cene zdobyc informacje i dokumenty dotyczace produkcji bomby atomowej, ze szczegolnym uwzględnieniem technologicznych obliczen. W drugiej depeszy Moskwa domagala sie ustalenia miejsc pobytu na terenie Europy wojsk amerykanskich i brazylijskich.

Podczas skladania zeżnan urzednik biura szyfrow przy biurze attache wojskowego w Ottawie stwierdzil, ze przedlozyl wladzom kanadyjskim odpisy wszystkich tajnych dokumentow dotyczacych afery. Na swa wlasna prosba Guzenko przebywa pod nadzorem policyjnym.

W Londynie odbylo sie pierwsze przesluhanianie aresztowanego pod zarzutem szpiegostwa profesora Maya.

Dr. Alan Nunn May ma lat 34 i jest wykładowca fizyki w londyńskim King's College, oraz specjalista w dziedzinie energii atomowej. W okresie od maja 1942 r.

do wrzesnia 1945 r. May nalezaln do organizacji, stworzonej przez rzad i zajmujacej sie badaniem energii atomowej. Dr. May wstapil do jednego z oddzialow tej organizacji, ktory miescil sie w Cavendish Laboratory w Cambridge. Kiedy czesc personelu wyjechala do Kanady, Dr. May zgodzil sie na wyjazd i powrotil do Wielkiej Brytanii dopiero we wrzesniu 1945 r.

W Montrealu Dr. May zajmowal b. powazne stanowisko. Nalezaln on do dwuch komitetow, ktore mialy dostep do tajnych dokumentow, zawierajacych dane na temat najnowszych badan nad uranium.

W toku sledztwa oskarzony przyznal sie, ze ujawnil podczas pobytu w Kanadzie w r. 1945 szereg tajnych informacji osobie, ktorej nazwiska nie chce ujawnic. Dal on jej pismienny raport na temat badan atomowych, oraz probki pewnej materii.

Po powrocie do Londynu, May byl sledzony przez policje. W piec dni po powrocie mial on sie spotkac z pewna nieznaną osoba, przed jednym z budynkow British Museum w Londynie. Jako znak rozpoznawczy mial trzy-mac w lewym reku gazete.

May twierdzi, ze po powrocie do Londynu chcial "odczepic sie od tej calej afery."

Kanadyjska Komisja Badacza przesluhalala w zwiastku z afera 48 osob. Jeden z oskarzonych prof. Boyer przyznal, ze od poczatku 1943 r. i w ciagu calego 1944 r. przyslal Zabotinowi wiadomosci o swej pracy nad srod-
(c.d. na str. 14-ej)

Z OSIEDLI

Fort Jameson.

Czytając artykuły o życiu polskich uchodźców w Afryce niejednemu zapewne myśli, iż nazwa Fortu Jameson, która to nosi nasze Osiedle brzmi groźnie i wzbudza szacunek. Każdy w swej wyobraźni widzi ponurą fortecę, uzbrojona "po zęby" zagubiona gdzieś w głębi dzikiego buszu, a gdy się dowie jeszcze, że Fort ten jest odległy o 3 dni drogi autobusem od najbliższej stacji kolejowej to z pewnością błogosławi los, który był dla niego łaskawy i nie rzucił go do miejscowości, gdzie "nawet djabeł dobranoc nie mówi."

Tak! zgadzam się na groźną nazwę wspomnianej miejscowości ale tylko z nazwą. Fort Jameson leży pod 160. południowej szerokości geograficznej a wzniesiony na 1200 metrów ponad poziom morza, posiada klimat łagodny i robi wrażenie miejscowości klimatycznej.

Ani śladu jakichkolwiek umocnień fortecznych...

Miasto, a właściwie miasteczko afrykańskie, przez założenie Osiedla dla Polaków rozpadło się na 3 dzielnice, z których każda tworzy oddzielną całość. Wschodnia, zajmują Anglicy wraz z urzędami, środkowa zamieszkuje Polacy, połnocno-zachodnia, zaś zajęli Kucy hinduscy.

Miasteczko położone jest w kotlinie, otoczonej wiecznie zielonymi pasmami gór.

Domki Osiedla polskiego swym wyglądem zupełnie odbiegają od domków murzyńskich, spotykanych w innych polskich skupiskach. Każdy domek z werandą na całej jego długości posiada 3 pokoje 3 osobowe oddzielone od siebie szerokim hall'em, łazienkę z wanną metalową, oraz komórkę na przechowanie waliz i kufereków. Komórki te nasze praktyczne gosposie w wielu wypadkach zamieniły sobie na kurnik. Podłogi ułożone są z cegieł pokrytych następnie warstwą cementową. Każdy z domków posiada oddzielną ubikację oczyszczaną i dezynfekowaną codziennie przez murzynów—trzy piece służą do ogrzewania wody, dostarczają jej w dowolnej ilości do picia, prania i kąpeli.

Domki stoją od siebie w znacznym oddaleniu, wśród grządek

kwiatów. Na czysto utrzymywanych trawnikach spotyka się tu i ówdzie rozłożyste drzewa.

Całość wraz z widokiem na góry okryte soczystą zielenią, robi wrażenie przytulne, jak gdyby umyślnie stworzone dla odpoczynku ludzi wyczerpanych nerwowo.

O wyżywieniu nie wspominać gdyż musi być takie jak i w innych Osiedlach, za wyjątkiem jarzyn i owoców, które dostarczają dwie duże farmy w ilościach większych niż możność spożycia.

Sklepy angielskie i hinduskie zaspokajają w zupełności potrzeby ludności Osiedla.

Tak więc mniej więcej wygląda na oko miejscowość w której 160 rozbitek polskich znalazło chwilowo przytułek.

Równocześnie narzuca się pytanie dlaczego nie pisze o ujemnych stronach tego zakątka nie pisze bo ich nie widzę, każdy bowiem ma możność swobodnego poruszania gdzie tylko zechce, a biblioteka i gazety znajdujące się w Osiedlu w zupełności zaspokajają potrzeby duchowe.

Prawda! Jest jedno "ale" czy też "gdyby" lecz jest ono zmora wszystkich nas Polaków porzucanych po całym świecie. Ogarnia nas tęsknota jak i wszystkich w innych Osiedlach za Krajem i tak jak wszyscy, cierpimy i zniepokojem patrzymy na nierozwiązaną przyszłość naszego umęczanego Narodu.

Kierownictwo Osiedla dołącza wszelkich starań aby o ile możności oderwać nas od przygnębiających myśli.

Po przejeździe administracji przez Władze Angielskie i po zwinieniu pewnych etatów pracowników, referat Kulturalno-Oświatowy podwoił swą aktywność. Dla uświadomienia mieszkańców naszego Osiedla o położeniu naszych Rodaków w Kraju jak i o sytuacji ogólnej uchodźstwa zorganizowano stale komunikaty.

Dwa razy w tygodniu, na zebraniach w świetlicy, poruszane są sprawy aktualne, odczytywanie roznych komunikatów nadchodzących do tutaj. Osiedla, lub artykułów z gazet, wymagające szczegółowych wyjaśnień i omówień.

Poza tymi odczytami p. Pietras

codziennie w godzinach wieczornych wyklada zebranej ludności w świetlicy o przyrodzie i urządza pogadanki historyczne.

Odbywają się również w świetlicy głośne czytania dzieł literatury polskiej. Czytanie dzieła poprzedza zawsze przygotowana pogadanka. Plany rozwinięcia życia kulturalno-oświatowego w Osiedlu przewidują wprowadzenie stopniowo w życie wieczorów dyskusyjnych, literackich, założenie kół dramatycznego i t.d.

Są też i w naszym Osiedlu artyści domorosli naszej scenie i już niejednokrotnie mieli możność popisania się swoimi zdolnościami, a nawet odnosili sukcesy jak np. tego roku uzyskali uznanie nie tylko od swoich rodaków lecz i od Anglików przez wystawienie tradycyjnych "Jasełek" układu p. Pietrasa.

Niezależnie od tego Kierownictwo Osiedla po przezwyciężeniu różnorodnych trudności uruchomiło 3-miesięczny kurs kroju, szycia i haftu pod bezinteresownym kierownictwem naszych rodaczek pp. M. Malinowskiej-Oleckiej, S. Pietrasowej i A. Sosnowskiej. Z kursu korzysta 40 pan, a dobrowolne składki uczennic tego kursu przeznaczono na zasilenie funduszy Czerwonego Krzyża.

Jak więc nasi rodacy z innych Osiedli muszą przyznać że nawet w zapadłym kacie jak Fort Jameson można żyć - byle ręk nie opuszczać, a pamiętać, że przy pogodzie ducha i chęci do pracy nad sobą powstanie w nas siła, która pomoże nam do wytrwania nawet w tak ciężkich czasach.

(Mieszkaniec Osiedla)

Tengeru:

Polska Y.M.C.A. po szczęśliwym przezwyciężeniu wewnętrznego kryzysu i po przeprowadzeniu reorganizacji przez Kierowniczkę p. Suffczyńską znowu, jak dawniej, zajmuje należne jej miejsce w życiu kulturalnym naszego Osiedla.

Młodzież szkolna tłumnie odwiedza lokal Pol. Y.M.C.A., gdzie spędza czas na rozrywkach i zabawach pod troskliwą opieką świetliczarek.

(c.d. na str. 13-ej)

KRONIKA HARCERSKA

Zasieg terytorialny Związku Harcerswa Polskiego na Wschodzie.

Siedziba Rady Z.H.P. na Wschodzie - Włochy.

Siedziba Komendy Z.H.P. na Wschodzie-Palestyna (Jerozolima).

Afryka. Zorganizowana w cztery Choragwie Harcerskie:

1/ Polnocno-Rodezyjska Choragiew Harcerska z siedziba w Lusace.

2/ Poludniowo-Rodezyjska Choragiew Harcerska z siedziba w Salisbury. Choragiew ta zasiegami swoim obejmuje wszystkie ośrodki polskie w Pol. Rodezji i Poludniowej Afryce.

3/ Tanganyicka Choragiew Harcerska z siedziba w Tengeru.

4/ Ugandyjska Choragiew Harcerska.

Egipt. Pracuja tam kregi starszoharcerskie wojskowe i druzyzny w szkołach junaków.

Palestyna. Istnieje tam Junacka Choragiew Harcerska oraz oprócz tego dwa samodzielne Hufce Harcerskie.

Indie. Na terenie Indii jest jedna Indyjska Choragiew Harcerska z siedziba w Kolhapur Valivade.

Liban. Po przyjeździe całej młodzieży z Persji zorganizowano w Libanie Choragiew Harcerska.

Nowa Zelandia. Istnieje tam Samodzielny Hufiec Harcerski z siedziba w Pahiatua.

Włochy. Ostatnio zostały zorganizowane dwie Choragwie Harcerskie; Harcerki i Harcerzy.

Austria Harcerstwo w Austrii organizacyjnie podlega Komendzie Z.H.P. na Wschodzie. Istnieje tam od grudnia 1945 Choragiew Harcerska "Jagiellonow".

Iran i Liban. Harcerstwo Polskie po czteroletniej działalności na ziemi perskiej (od 1942 do konca 1945) przestalo istniec. Przyczyna tego jest całkowita likwidacja życia polskiego w tym kraju. Wraz z całym uchodźstwem które zostało skierowane do Libanu, pojechała i młodzież. Po przybyciu na miejsce natychmiast przystąpiono do organizowania roboty harcerskiej, i już obecnie w Libanie jest Choragiew. Najwcześniejsze zaczęły pracować ośrodki polskie w Ghazir, a następnie w Zouk.

Miedzynarodowy Zlot Skautowy.

Zlot ten, tak zwany w języku harcerskim "Jamboree" miał się odbyć w bieżącym roku we Francji. Ostatnio Dyrektor Miedzynarodowego Biura Skautowego, Martin zakomunikował, że z powodu olbrzymich trudności komunikacyjnych. Zlot ten odbedzie się dopiero w roku następnym. Komitet Organizacyjny Zlotu pracuje już intensywnie od szeregu miesiecy.

Skauting na terenie Niemiec.

Na terenach okupowanych przez Anglosasow istnieje grupa skautowa litewska (Lubeka, okolice Monachium), lotewska (kolo Monachium) i estonska (Lubeka). Jednak najsilniejsza i najlepiej zorganizowana grupa jest Harcerstwo Polskie. Na Konferencji kierownikow pracy harcerskiej, która odbyła się w Falingsbostel przyjechała dele-

gacja litewska. Litwini wzięli udział w otwarciu Konferencji i zycyli owocnych obrad. Istnieja tam również ukraińskie drużyny skautowe, uważające się za Baden-Powellowskie. Pracuja one w okolicach Monachium. Trzeba pamiętać o tym, że na terenie Angielsko-Amerykańskiej okupacji przebywa około 450.000 Ukraińców. Są czynione przez naszych polskich instruktorow harcerskich starania wejścia w bliższy kontakt z tymi drużynami. Instruktorzy skautowi angielscy i amerykańscy robia próby zorganizowania skautingu niemieckiego, jednak do tej pory nie ma jeszcze żadnych konkretnych wyników tych wysiłkow. (J.B.)

RUBRYKA WPLAT

na "POLSKI FUNDUSZ PRASOWY"

w Afryce

Spółdzielnia Spoż Tengeru Shs,500/-
P. A. Rozaner, Nairobi „ 15/-

Komunikat P.C.K. w Nairobi

W Delegaturze P.C.K. Nairobi p.o. box 1882 są do odebrania listy dla następujących osob: Kaczon Rozalia, Kalinowska Anna, Kalinowski Jozef, Kaminski Jan, Karpowicz Wladyslawa, Kasjanczuk Anastazia, Koblanska Aniela, Kondratowicz Jozefa, Konopacka Alina, Konrad Katarzyna, Kosakowska Bronisla-

wa, Kosinska Krystyna, Kowalczyk Wladyslaw, Kowalik Rozalia, Kozlowski Wincenty, Kramek Boleslaw, Krysiuk Jozef, Kuczer Ewa, Kujawski Jerzy, Kulik Antonina, Kulka Janina, Kurasinski Stanislaw, Kurlej Szczepan, Kuzmierkiewicz Stanislaw, Kaprowicz Jan.

Z Osiedli

W godzinach wieczornych organizowane są odczyty dla starszych. Wysoki poziom prelekcji sprawia, że inteligencja licznie bierze w nich udział. Również młodzież starszych klas gimn. korzysta z wykładow uzupełniając swoje wiadomości.

Do jednego z ciekawszych odczytow należy zaliczyć odczyt "O Wyspińskim" wygłoszony przez dyr. gimn. p. Zawisze-Czerwńskiego, przy czym autor przytoczył wspomnienia z lat swej wczesnej młodości, kiedy to łączyła go przyjaźń z Wyspińskim. W odczycie p. Zawiszy Czerwńskiego znaleźliśmy wiele nowych szczegolow z życia poety dotychczas nie znanych.

W rocznicę wejścia do akcji we Włoszech II. Korpusu Polskiego niezmiernie ciekawy odczyt o Armii Polskiej w Italii wygłosił p. prof. Brzostowski.

(c.d. ze str. 12 - ej.)

W dniu zaślubin Polski z Morzem por. Deutcher, przedstawił szkic historyczny naszego związania się z Bałtykiem, a młodzież szkoły Powszechnej Nr. 3 dała szereg żywych obrazow ilustrujących to ważną dla nas chwilę. Chor Gimn. kupieckiego wykonał szereg pieśni.

Dnia 20. II. z okazji urodzin naszego Wielkiego Kompozytora, Pol. Y. M. C. A. zorganizowała "Wieczor Chopinowski". Ciekawie ujęty życiorys Chopina dała p. Suffczyńska. Uczennice miejscowej Szkoły muzycznej im. Moniuszki odegrały szereg kompozycji Chopina dając słuchaczom wiele wrażeń i przeżyć, wykazując jednocześnie wysoki poziom nauczania i opanowanie techniki fortepianowej. (A. Milker.)

(c.d. na str. 14-ej)

Z NAIROBI

W dniu 28 marca udal sie w podroz sluzbowa do Ugandy, Glow-ny Polski Doradca p. Kazimierz Chodzikiewicz.

W niedziele 24 marca w sali Krolewskiego Teartu w Nairobi odbyl sie koncert symfoniczny ktorego solista byl nasz rodak dr. Bronislaw Fryling.

Koncerty tego swietnego skrzypka, ktorego zaslugi na polu propagadny muzyki polskiej i zblizenia polsko-bytyjskiego podkreslalismy wielokrotnie, ciesza sie zasluzona reputacja, to tez na ostatnim koncercie sala teatru wypelniona byla po brzegi doborowa publiczoscia. Uwage zwracala obecność przedstawicieli wladz brytyjskich i calego korpusu dyplomatycznego akredytowanego przy rzadzie kenyiskim. Polonia nairobska stawila sie w komplecie.

Swietna orkiestra wloska pod batuta Jozefa Gagliano, odegrala szereg utworow Heydna, Respighiego i Rossiniego.

Solista, dr. Bronislaw Fryling odegral koncert skrzypcowy Czajkowskiego. Ten niezwykle trudny koncert Fryling zagral z

wlasciwa mu lekkoscia, blyskotliwoscia, wykazujac wspaniala technike i piekny cieply ton, czym zdobyl sobie niemilknae oklaski, roztentuzajmowanej publiczności.

Byl to przedostatni koncert wloskiej orkiestry symfonicznej kapelmistrza Gagliano. Orkiestry zlozonej z bylych jencow wloskich ktorzy podczas swego podytu w Afryce Wschodniej swa ofiarna praca przyczynili sie wydatnie do podniesienia poziomu muzycznego. Orkiestra ta zdobyła sobie rowniez wdzieczność naszą, wystepujac bezinteresownie na przedstawieniach sierocinca polskiego z Tengeru.

Po ostatnim koncercie w Nairobi w dniu 14 kwietnia na ktorym rowniez solista bedzie dr. Fryling ktory odegra koncert skrzypcowy skomponowany dla niego przez dyr. Gagliano, muzycy wloscy powroca do swjej ojczyzny. Rowniez i dr. Fryling po tym koncercie wyjezda na tournee koncertowe do Poludniowej Afryki, a nastepnie na jesieni do Stanow Zjednoczonych, gdzie da szereg koncertow propagujacych muzyke polska. (skł.)

Swiatowy komitet Y. M. C. A.

W dniach od 28 lutego do 6 marca odbyl sie w Genewie Zjazd Swiatowego Komitetu Y. M. C. A. Jednym z glownych tematow obrad Zjazdu byla sprawa pomocy dla oddzialow Y. M. C. A. w poszczegolnych krajach Europy.

Delegaci Polskiej YMCA - Andrzej Krasicki i Jozef Basinski, wystepowali na Zjedzie z pro-

jektom budzetu, ktory obejmuje m. inn. fundusze na odbudowe domow YMCA w Kraju, pomoc dla mlodzięzy, zakup ksiazek, przyrzadow sportowych i t. p. Sa uzasadnione powody do przypuszczenia - jak nas informuja - ze postulaty przedstawicieli Polskiej YMCA znajda zyczliwe przyjecie i poparcie Komitetu Swiatowego.

Z Osiedli

(Dok. ze str. 13-ej)

Koja:

W Osiedlu Koja dnia 28, lutego w sali R. K. O. ksiazke Sapieha, Delegat P. C. K. na Afryke Wschodnia wyglosil pogadanke o celach i zadaniach P. C. K. a Malzonka jego opowiedziala zebranej publiczności o stosunkach w Polsce w okresie obu okupacji.

Dnia 3. marca wieczorem w sali R. K. O. wygloszona zostala "Gazeta Mowiona N: 16" w redakcji R. K. O.

Dnia 4. marca w swietlicy Oddzialu Polskiej Y. M. C. A. P. W. Danecka odczytala referat "O Wilnie". Tego samego dnia Harcerstwo Kojanskie urzadzilo w sali R. K. O. zabawe dla mlodzięzy szkol powszechnych, a dnia 5. marca dla mlodzięzy gimnazjalnej.

Dnia 10. marca odbyla sie w sali R. K. O. "Gazeta Mowiona N: 17" w redakcji R. K. O. Obie "Gazety" wykonaly pp. Barbaro i Voglowa. Ostatnia "Gazete" poprzedzilo sprawozdanie p. Inz. Zemojtele, z odbytego w Koji dnia 9. marca zebrania organizacyjnego "Swiatoplu".

Makindu

Nowosad Franciszek zamieszkalany w Osiedlu Makindu Kenya, zagubil zaswiadczenie swolnienia wydane przez Komisje Przegladowa Nr. 1 w Teheranie za nr. 1319/42.

Nowe szczegoly....

(Dok. ze str. 11-ej)

kami wybuchowymi. Inny oskarzony Dr. Shugar pracowal dla wywiadu sowieckiego pod pseudonimem "Prometeusz".

Nalezy sie spodziewac, ze najblizsze dni przyniosa nowe szczegoly w tej sensacyjnej aferze, ktora niewatpliwie nieprzyni sie do wzmocnienia sympatyj prosowieckich w swiecie.

DRUKARNIA: "Colonial Printing Works. Nairobi"

Wydawca: "Polski Fundusz Prasowy." Redakcja i Administracja: Nairobi. p. o. Box 1939